

Moudrost kováře

Trollech

Slyšte příběh dávný, lidským knihám skrytý
Příběh, který podnes žije v lesním přítmí
V přítmí zašlých pěšin, v dechu lesních síní
Vepsán v kůře dubů, jež je věrně stíní
Šeptají ho běsi v lůně novoluní
Odráží se v očích skrytých čirých tůní

U Zeleného hvozdu kovář zvaný Jasmuz žil
Stáří už ho dohnalo, však neubralo sil
Bílé vlasy do copu a vrásky do tváře
A v roklich těch vrásek vryta moudrost kováře:

Zář střídá stín, zář dá oživit novému
Stín střídá zář, stín dá nový tvar živému
V lesích i ve zdech kovárny
Tentýž zákon, tentýž mocný sen
I kmen musí zimou kalen být
Má-li zjara rozkvést posílen
Kovář zná koloběh nejstarší
Když čepel, podkovu z ohně vynáší
Plameny ve výhni, v oblacích
Kladivo rozvíří jisker žhavý sníh
Nezapomněl nikdy Jasmuz, nač je třeba dbát
Poklonit se mocnostem, jež střeží lesní řád
Poklonit se stromům, jejichž dřevem zatápěl
Děkoval za byliny i med divokých včel
Kovář zná koloběh nejstarší
Když čepel, podkovu z ohně vynáší
Plameny ve výhni, v oblacích
Kladivo rozvíří jisker žhavý sníh
Zrod, zmar, vzdor, smír
Mráz, žár
Dary noci, dary slunce
Dub, meč, buk, štít
Jilm, zbroj
Splyne s mízou koloběhu
Lesy pamatují, kdo s úctou jimi šel
Lesy pamatován ten, kdo nezapomněl
Zrod, zmar
Vzdor, smír
Mráz, žár
Dary noci, dary slunce
Dub, meč
Buk, štít
Jilm, zbroj
Splyne s mízou koloběhu
Zrod, zmar
Vzdor, smír
Mráz, žár
Dary noci, dary slunce
Pravdu, čest
Moudrost, sílu
V tichu slují
Lesy věčně pamatují